

"Пази се от Иванко. Много често го виждам да шушне с Исак Комнин."

О! Асен знаеше да се справя с предатели. Нека всички видят как се наказват изменниците. За урок и за пример. Брат му да беше - и него чакаше същото.

- Ще признаеш ли вината си?

- Нищо не признавам, Белгуне!

- Верно ли е, че си щял да ^ивикаш ромеите на помощ, за да те провъзгласят за цар?

- Клевети са това, Белгуне...

- Предател! И как посмя да посегнеш на моя дом?...

- Детето на Слава не е от мене!

- Лъжец!

Ярост разтрепери царската десница. Той обнажи меч.

- Пази се, Иванко!

Но, бърз като мълнията, болярът го изпревари и след миг острието ^{меч} ^{и заби} ~~дръжката~~ на ~~нога~~ му ~~отърчеше~~ в гърдите на Асена.

Без да издаде нито един звук, царят направи две крачки назад, наведе се, помъчи се да вдигне изтървания си меч и изведнъж рухна върху лявото си рамо на пода.

Алена кръв бързо образуваше тъмна локва около него.

В съседната стая екна страшен нечовешки вик.

Царицата бе чула шума на падащото тяло и бледа като призрак се яви на прага. Очите ѝ се спряха върху падналия. След това потърсиха. Иванко беше изчезнал.

Тя се хвърли към мъжа си, ^иколични, с безумни слова дигна главата му, около нея се тълпяха разплакани, викащи хора, старата царица припадна до сина си, някой даваше с висок глас бързи заповеди, щитове и копия остро дрънчаха по стълбите и